

تغییر قاعده بازی و دگرگونی سیاست و اشنگتن در قبال کشور عزیز ما مشخصات و چگونگی شکار و بدام انداختن بازگشت شبخ ایالات متحده بکشور ما حاکمیت "طالب" هادرمیهن و چشم انداز مناسبات افغانستان با کشورهای همجوار

عوامل و فاکتورهای ناهنجاری مناسبات در داخل کشور در چه نهفته می باشد؟
ساختار شبکه‌ها، تمرین منظومه میانه روی و چگونگی مداومت و پایداری
نقش آفرینی سازمان‌های استخباراتی منطقوی در کشور دارای مدنیت قدیم
سرهم بندی برنامه آسیایی ناتو و سهمگیری نیروهای چند ملیتی

سیاست خارجی ایالات متحده، چه در داخل و چه در خارج از آن کشور، در بخشی از موارد تحسین آمیز بوده و در بخشی از موارد هم مورد انتقاد قرار گرفته است. در امتداد سال ۱۳۹۷ نظر بر داشت عمومی در داخل ایالات متحده، بویژه در مورد درگیری آنکشور در امور جهانی بدو دسته تقسیم می گردد. ۵۳ درصد از شهروندان ایالات متحده خواهان فعال بودن کشورشان در امور و مسایل جهانی میباشند، در حالیکه ۴۶ درصد از آنها خواهان درگیری کمتری در خارج از مرزهای کشورشان میباشند. درگیری ایالات متحده در اقتصاد جهانی از جانب شهروندان آنکشور مثبت تر تلقی شده و ۷۳ درصد، آنرا یک عملکرد خوب می پندارند. در مجموع، دیدگاهها در مورد ایالات متحده گونه گونه میباشند. بنیاد گروه اورآسیا گزارش داد که در امتداد سال ۱۳۹۹ خورشیدی، بتعداد ۸۵ درصد از پاسخ دهندگان از ۱۰ کشور، در قبال ایالات متحده نظر مطلوبی داشتند و ۸۱ درصد هژمونی ایالات متحده را بهژمونی چین ترجیح می دهند. آنهایی که در قبال ایالات متحده دیدگاه نامطلوبی داشتند، بیش از همه مداخله جویی و بگونه مشخص، جنگ در افغانستان را بمثابه دلیل خویش اعلام کردند. همچنین نباید فراموش نمود که اعمال قدرت نرم دیدگاههای مطلوب را افزایش میداد، در حالی که اعمال قدرت سخت دیدگاههای و مطلوب را کاهش می داد. یافته ها نشان داد شهروندان برازیل، نایجریا و هند دیدگاههای مطلوبی نسبت بامریکا داشتند، در حالیکه شهروندان چین و آلمان نظر کمتر مطلوبی نسبت به ایالات متحده داشتند. نظرات بین المللی نسبت بایالات متحده اغلب با دولت های مختلف این کشور عوض میشود بگونه نمونه در سال ۱۳۹۷ خورشیدی، شهروندان کشور فرانسه، زمانیکه بارک اوباما با ۷۵ درصد مطلوبیت، جای رئیس جمهور جورج دبلیو بوش را گرفت، نظر مطلوبی در قبال ایالات متحده داشتند. پس از بقدرت رسیدن رئیس جمهور ترامپ، نظر شهروندان کشور فرانسه در قبال ایالات متحده از ۶۳ درصد به ۴۶ درصد سقوط کرد. این روند در دیگر کشورهای اروپایی نیز دیده شده اند.

همه بخاطر دارند که "بازی" بمفهوم اخص کلمه در اراضی و سرزمین متعلق بکشور عزیز ما افغانستان بمثابه مرکز "بازی بزرگ" آغاز گردید. براین بنیاد، در کشور ما تغییرات عمده ای تکوین پذیرفت. وضعیت و شرایط دشوار جیوپولیتیک و جیوستراتژیکی منطقه، اختلافات میان رده های "طالب" ها و حاکمیت کنونی در کشور، نبود ثبات سیاسی در در فراخواندن نظامیان امریکایی و متحدان ناتوی آنکشور از کشور عزیز ما افغانستان بگونه مشهودی در ایجاد و شکل گیری بی نظمی ها در کشور عزیز ما اثرگذار واقع گردیده و مجددن کشور عزیز ما را بدور باطل درگیریهای مسلحانه و افزایش قربانی های افراد ملکی باز میگرداند. مذاکرات و ملاقات های صلح در زمینه حل و فصل قضایا و ایجاد تفاهم در مورد مبرمترین مسایل مربوط بکشور، بویژه در نتیجه خروج آشفته و غیر منظم نظامیان ایالات متحده و ناتواز کشور ما به نتیجه ملموسی نیانجامید. همچنان کشورهای شرکت کننده در کنفرانس صلح مسکو از "طالب" ها تقاضا بعمل آوردند تا از حملات بهاری در قبال نظامیان امریکایی، ناتو و قوت های مسلح کشور خودداری بعمل آورند. با اینحال، با اعلام اینکه انتظار برده می شد تا نظامیان ایالات متحده بتاریخ اول ماه می سال ۲۰۲۱ ترسایی مطابق ۱۱ ماه ثور سال ۱۴۰۰ خورشیدی از اراضی کشور ما عقب نشینی نمایند. اما چنین اقدامی الی تاریخ ۱۱ ماه سپتامبر سال ۲۰۲۱ به تعویق افتاده و تمامی تعهدات قبلی ایالات متحده با "طالب" ها را زیر پا گذاشته شد و همه شرکت کننده های درگیری های مسلحانه در کشور تا نقطه صفری، نقطه سهم شیر در بازی های قدرت تکوین پذیرفت. علاوه برین، قبل از فراخواندن

نظامیان ایالات متحده از کشور عزیزما، ناتو نیز از درخواست ایالات متحده به‌هدف تداوم مذاکرات صلح حمایت بعمل آورده و به خروج نظامیان آن‌کشور تمایل بیشتری داشت. با اینهمه، با موجودیت روند آشتی در داخل کشور، آینده کشور چندان امیدوارکننده بنظر نمی‌رسید. اختلافات در نظام حکومتی، چگونگی پیامدهای گفتگوهای سیاسی داخلی، موجودیت ضد و نقیض گویی‌ها در مورد تقسیم قدرت، انتظارات متضاد گروه‌های مذهبی و دسته‌بندی‌های قومی و... بخشی از مشکلات موجود در کشور عزیزما را تشکیل می‌داد.

چنانچه بهمگان واضح و مبرهن می‌باشد، اندکی قبل از اعلام جو‌بایدن رئیس جمهوری ایالات متحده مبنی بر فراخاوندن نظامیان کشورش، آنتونی بلینکن وزیر امور خارجه ایالات متحده طی ملاقاتش با قمر باجوا لوی درستیز نظامیان پاکستان خواهان توافق و تعامل همه طرف‌های ذی‌دخل در قضایای موجود گردید. پس از این و بویژه پس از بررسی روند یادشده، بایدن اعلام نمود که نظامیان امریکایی الی ۱۱ ماه سپتامبر سال ۲۰۲۱ (ماه سنبله سال ۱۴۰۰) اراضی متعلق با افغانستان را ترک خواهند نمود. تصمیم یادشده باین مفهوم تلقی گردید که واشنگتن، توافقتنامه دوحه میان ایالات متحده و "طالب"ها را نقض نموده که بر بنیاد وضعیت اینچینی و بویژه پس از تصمیم ایالات متحده اعلام نمودند که در هیچیک از مذاکرات و گفتگوهای صلح شرکت نخواهند ورزید که با موجودیت فضای اینچینی، ایالات متحده ناگزیر گردید تا به تعویق کنفرانس ترکیه مبادرت ورزد. همچنان از جانب دیگر، لوی درستیز ارتش پاکستان اعلام نمود که اسلام‌آباد از اصل روند صلح آنهم بر رهبری و حاکمیت افغان‌ها و بر بنیاد رضایت و توافق طرف‌های موجود حمایت به عمل خواهد آورد. وزیر امور خارجه ایالات متحده نیز وعده سپرد تا با در نظر داشت وضعیت و چگونگی تلاش‌های پاکستان بمنظور تثبیت صلح و امنیت در منطقه، بیش از پیش روابط و مناسبات افغان - پاکستان را بهبود و استحکام بخشد.

کشور ترکیه بمثابة عضوناتو و تضمین‌کننده اعتبار ایالات متحده، می‌توانست نقش قابل ملاحظه‌ای در تأمین صلح و ثبات در کشورما ایفا نماید. در واقعیت امر، ایالات متحده در نظر داشت تا روسیه، چین، پاکستان، ایران، ترکیه و هند نیز با ایفای نقش و سهمگیری در امر یادشده، پروسه مورد نظر را بیش از پیش تسریع نماید. وزیر امور خارجه ایالات متحده با نمانس‌های مکرر با سرمنشی سازمان ملل با نامبرده در مورد آتش‌بس جامع و تعقیب فعالانه راه حل سیاسی و عادلانه سعی بعمل آورد.

علاوه بر آن، قرار بر آن شد تا انقره میزبان مذاکرات صلح کشورما گردد، چه نوع مناسبات واشنگتن و انقره ممکن است منجر بارزیابی مجدد و تغییر نگاه‌ها در مورد اهمیت جهانی مناسبات بین الملل گردد. متأسفانه "طالب"ها از سر کت و سهمگیری در مذاکرات صلح امتناع بعمل آوردند. اما قابل یاددهانی پنداشته می‌شود که بمنظور دستیابی به صلح و قطع آتش درگیری‌ها، قبل از همه موانع و مشکلات موجود باید رفع می‌گردید. اما با وجود اینهمه، عدم اطمینان در مورد آینده فرآیند یادشده عملن موجود بود.

با در نظر داشت نحوه رویکردها و چگونگی عملکردهای بازیگران بین المللی و منطقه‌یی، آیا میتوان ادعا نمود که بویژه کشورهای چین و ایران بدلیل وجوه هنگفت سرمایه‌گذاری‌های شان در برنامه‌های مورد نظر کشورما، بویژه به دلایل اجتماعی - اقتصادی و ژئوپولیتیکی، بگونه قابل توجهی در مورد یادشده نمی‌توانند بگونه شایسته و بایسته‌ای مؤثر و مفید واقع گردند؟

با کمال تأسف که حوادث و چگونگی موجودیت اوضاع جدید در کشورما و در منطقه بازگویی تین واقعیت می‌باشد که بازیکنان منطقوی و جهانی تا هنوز هم در حال انجام بازی قدرت در میهن عزیزما افغانستان می‌باشند.

اختلافات و موجودیت ضد و نقیض گویی‌ها در مورد دلایل ناکامی‌ها و عدم موفقیت‌های که همواره بر قدرت‌های غربی بویژه در جریان تلاش‌های شان بمنظور برقراری نظارت بر کشور عزیزما وارد می‌شد، تا کنون همچنان ادامه دارد. برنامه‌های ایدئولوژیکی شرقی یا غربی، همه در مجموع بمثابة القای عناصری از تمدن و فرهنگ دول غربی و همچنان در برگیرنده مواردی از مسایل منحصر بفرد شرقی پنداشته می‌شود که در وضعیت اینچینی، ایده‌ها و شعارها اغلبن از تجزیه و تحلیل واقعی وضعیت کشورما پیشی می‌گیرد. اما نباید فراموش خاطرما گردد که ملاحظات ژئوپولیتیکی برای رهبری کشور در صدر اهمیت قرار داشت.

در مورد یادشده، پرسشی باین شرح مطرح می‌گردد که بر بنیاد کدام دلایل و متکی بر چه برهانی، نیرومندترین قدرت‌های نظامی جهان، برای مدت زمان طولانی، یکدیگرشان را عمدتن بمنظور نظارت بر کشور فقیرما به چالش کشیدند؟ با این وجود، غرب در حال ترتیب و تنظیم برنامه‌هایش در کشور اکرانین، آنهم بر مبنای سناریوی افغانستان می‌باشد.

در این باره، قبل از همه بایست متذکر گردید که چگونه لحن و شیوه های گفتاری و نوشتاری رسانه های امریکایی در مورد عقب نشینی نظامیان اکرانینی تغییر کرده است.

بر بنیاد گزارش گونه هایی از چگونگی وضعیت در اکرانین، پیشروی مؤفقت آمیز قوت های مسلح روسیه در شمال شرق اکرانین همچنان ادامه دارد، بسیاری ها از هم زمانی داستان های یاد شده، یاد آوری بعمل می آورند. بگونه نمونه، فرا خواندن نظامیان امریکایی از سرزمین و اراضی متعلق بکشور ما که در پس زمینه یک "ضد حمله" صورت گرفت. در ماه های اخیر سال ۱۳۹۸ خورشیدی برابر با سال ۲۰۲۰ ترسایی، برخی از نظامیان امریکایی بیک ضد حمله متقابل در جنوب ولایت هلمند مبادرت ورزیدند.

آنها با وجود اینکه بمؤفقت هایی هم نایل گردیدند، اما پس از مدتی در امتداد سال ۱۳۹۹ خورشیدی، "طالب" ها حملا تی را که منتج بر تصرف کابل گردید، سازماندهی و اجرا نمودند. در امتداد زمانی معینی، پیشروی ها، عقب نشینی ها و حملات متقابلی صورت گرفت. چگونگی سیر حوادث و واقعات تکوین پذیرفته در زمینه، این واقعیت را عملن باثبات رسانید آموزش و تطبیق و تربیه نظامیان افغان با ستاندردهای ناتو کوچکترین سودی در پی نداشت. فرماندهی امریکا بی، تمانی اشتباهات ممکن را در زمینه مرتکب شد، چه، اصلن اجازه نداد تا با سهمگیری نظامیانی که بخوبی آموزش دیده بودند، برنامه ها و چگونگی عملیات محاروبی ترتیب، تهیه و تنظیم گردد. در این مورد نمونه های فراوانی را می توان ذکر نمود.

شایان تذکر و یاددهانی پنداشته می شود که فرماندهان امریکایی و ناتو به نظامیان کشور ما الفأ می نمودند تا فقط و فقط از شهرها دفاع نموده و اما تمامی شاهراه ها را برای "طالب" ها رها نمایند.

بخاطر ما باشد که در قضایای مربوط بکشور عزیز ما، همه و هر جانبی یکدیگرشان را مقصر می پندارند. اما اشتباه عمده و قابل ذکر در این مسأله نهفته بود که بسیاری از شهروندان کشور چین می پنداشتند که واشنگتن بگونه جدی، در دفاع و پشتیبانی آنها لحظه ای هم غفلت نخواهد نمود. آنها بگونه خوشبینانه چنین میاندیشیدند کاین امریکایی ها اند که برای شهروندان کشور ما تمدن و رفاه باری می آورند، اما امریکایی ها به مسایل و موضوعات فوق اهمیتی قابل نگریده و بآنهمه آرزومندی ها و تقاضا های پیهم شهروندان افغان اصلن وقعی نگذاشته و از کنار آنهمه شرایط و وضعیت نامطلوب موجود در کشور ما بسادگی گذشته و توجه آنچنانی بآنها بعمل نیآوردند، یا گویی جنرالان و گردانندگان ماشین جنگی ایالات متحده یا از مشاهده آنهمه موارد عینی موجود عاجز بوده و یا از اصل واقعیت های سرسخت ظفره رفته و در صدد جلب توجه دیگران بمسایل و واقعیت های نه چندان با اهمیت سعی بعمل آوردند.

وسایل اطلاعات همگانی گزارش می دهند که بمنظور ادای احترام به کشته شدن ۱۳ تن از نظامیان امریکایی که در نتیجه انفجار ماین در حوادث کابل جان باختند، بیرق ایالات متحده بر فراز کنگره آنکشور بحالت نیمه افراشته باهتزاز درآمد. نماینده های کاخ سپید در مورد چگونگی حادثه یاد شده و تلفات ناشی از آن بیانیته های غرایبی ایراد نمودند، اما از صدها هزارتن از سربازان و غیرنظامی های کشور که در نتیجه حضور و موجودیت ۲۰ ساله نظامیان امریکایی و ناتو در میهن ما بخاک و خون کشیده شده و یا شدیدن مجروح گردیدند، هیچکس، هیچ شخص و یا هیچ گروهی از آنها نامی هم بر زبان نیآورده و در زمینه اصلن لب از لب هم نمی گشایند، گویی دنیا گل و گلزار بوده و آب از آب هم تکان نخورده است. بایست خاطر نشان نمود که در مورد وضعیت سیاسی - اجتماعی کشور عزیز ما و چگونگی تفسیر سیر وقایع و نحوه تکوین موارد جدید، بویژه از جانب نظامیان غربی، از ستاندردهای دوگانه ای کار گرفته می شود. از جانب دیگر، ریاست جمهوری از پاکستان خواهان مشارکت همه جانبه افغانستان در پیروسیه های همگرایی منطقوی گردیده و از جامعه جهانی تقاضا بعمل آمد تا با افزایش کمک ها و ارائه معاونت های بشردوستانه به شهروندان افغان نیز مبادرت ورزند. شوکت میرضیایف رهیس جمهور از پاکستان، ضمن ایراد بیانیته در اجلاس سران سازمان همکاری های اقتصادی (ایکو) در تاشکند خاطر نشان نموده یادآور گردید با وجود آنکه افغانستان بمثابه عضو سازمان پذیرفته شده، اما نماینده های آنکشور در کارجلسات کنونی غایب می باشند. بعقیده نامبرده، مشارکت افغانستان در چگونگی عملکرد و نحوه انجام فعالیت های "ایکو" برای توسعه این انجمن لازمی و ضروری پنداشته می شود. ریاست جمهور ری از پاکستان یادآور شده متذکر گردیدند کآنها هرگز شهروندان افغانستان را که سال های سال در همجواری با کشور ما حیات بسر می برند، تنها نخواهند گذاشت. کشور عزیز ما افغانستان با وجود آنکه یکی از جمله اعضای "ایکو" است، اما بدلیل عدم برسمیت شناخته شدن حاکمیت کنونی کشور، در اجلاس از نماینده های کابل خبری نبود.

یکشنبه ۲۱ ماه عقرب سال ۱۴۰۲ خورشیدی برابر با ۱۲ ماه نوامبر سال ۲۰۲۳ ترسایی